

IGNOTO-B.OTF

Ignoto

U Cézarei zil istú muž menom Hornélius, stôlnik kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanovične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslavuje ho: „Hornélius! Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužnú vyslúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zauval si Šimona s prímením Peter: býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zauval si dvoch sluhov a nábožného uvojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uvidel, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štrupi rôhy na zem. Boli u nej ušľekú drahú štvornožcov, zemeplezov a nebeské utáčio. I naznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved' som nikdy nejedol nič poškurené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškureným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned' bola nádoba uzaťatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Hornélius, a dopýtalou sa na Šimonov dom. Zauvali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videňi, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustaň teda, zd' dolu a bez vähania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kuďu čomu ste prisli?“ Oni povedali: „Stôlnik Hornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostał pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zauval ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho spreuádzali. U d'alsí deň prišiel do Cézarej. Hornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblízšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Hornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromáždených. I povedal im: „Uvieťte, že Žid sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškureným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vähania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kuďu čomu ste ma pozvali?“ Hornélius povedal: „Sú to štvrť dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Hornélius, tvoja modlitba je vyslušaná a Boh si spomenul na tvoje almužnú. Pošli teda do Joppe a zauval si Šimona s prímením Peter: býva u domu garbiara Šimona pri mori.“ Hned' som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázał.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Načaj poznaúvať, že Boh nenadef za nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Hrista; on je Pánom ušetkých: Uvieťte, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hľašal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval ušetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami ušetkého, čo urobil v judejskej krajine i u Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa uzkriesil a dal mu, aby sa zjavil — nie ušetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychustaní jedli a piť. A prikázał nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú ušetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na ušetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého uviaľ aj na pohanou, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Utedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich opatrstie u mene Ježiša Hrista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.